

prima instanță: Șt.Niță
instanța de apel: B.Bîrca, Moraru, M.Ciugureanu

Î N C H E I E R E

13 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ratcov Gheorghe,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Ratcov Gheorghe împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Ratcov Gheorghe și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 iulie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă

La data de 07 noiembrie 2012, Ratcov Gheorghe s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare sub formă de concediere din organele afacerilor interne.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, conform ordinului contestat, a fost sancționat cu concedierea din organele afacerilor interne pentru încălcarea cerințelor art. 22, pct. 1 al Legii nr. 416-XII din 18.12.1990 cu privire la poliție, pct. 15, lit a și h, pct. 16, lit.b ale Codului de etică și deontologie al polițistului, pct.2 al. 1, 5, 8 și 9 al Statutului disciplinar al organelor afacerilor.

Menționează reclamantul că conform acestui ordin a fost sancționat pentru faptul că ar fi provocat un conflict cu colaboratorul de poliție Chirioglo Ivan și cet. Lăpușneanu Grigore și nu a informat organele de poliție despre incidentul care a avut loc și despre încălcarea ordinii publice

Reclamantul consideră că ordinul contestat este ilegal deoarece el nu a comis careva acțiuni care ar discredita reputația colaboratorului de poliție, nu a încălcat disciplina muncii sau prevederile normelor menționate în ordin.

În opinia reclamantului, conflictul care a avut loc în noaptea de 11 spre 12 august, 2012, poartă un caracter personal și nu are nici o legătură cu relațiile de serviciu, mai mult decât atât, el este victima acțiunilor huliganice din partea celor doi, în privința cărora a fost pornită urmărirea penală.

Prin hotărîrea judecătorei Centru mun. Chişinău din 02.iulie.2013 acţiunea a fost respinsă ca neîntemeiată

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 26 noiembrie 2013, apelul declarat de Ratcov Gheorghe a fost respins şi menţinută hotărîrea primei instanţe.

La data de 17 ianuarie 2014, Ratcov Gheorghe a declarat recurs împotriva deciziei instanţei de apel şi hotărîrii primei instanţe, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanţei de apel şi hotărîrii primei instanţe, cu pronunţarea unei noi hotărîri prin care să se admită acţiunea integral.

În motivarea recursului recurentul a invocat că hotărîrile instanţelor ierarhic inferioare sunt ilegale şi neîntemeiate, instanţele încălcînd normele de drept material prin neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată şi interpretarea în mod eronat a legii.

În special, a invocat recurentul că instanţa nu a luat în consideraţie că în situaţia de conflict el a fost atras în urma acţiunilor ilicite întreprinse împotriva sa.

Cu atît mai mult că conflictul creat a avut un caracter personal şi nici de cum nu a avut careva legătură cu funcţia deţinută sau cu serviciul şi în astfel de circumstanţe concluziile instanţei de apel privind legalitatea sancţiunii aplicate este una eronată şi ilegală.

La data de 04 martie 2014, Ministerul Afacerilor Interne a depus referinţă la recursul înaintat de către Ratcov Gheorghe solicitînd respingerea recursului.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) şi (4) CPC, părţile şi alţi participanţi la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanţa judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absenţa unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data şi ora şedinţei de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfăşurare a procesului;
- d) instanţa a soluţionat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipseşte procesul-verbal al şedinţei de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunţată cu încălcarea competenţei jurisdicţionale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Reieșind din norma precitată, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar să precizeze că recurentul în cererea de recurs invocă același temei, asupra căruia instanțele ierarhic inferioare s-au expus în actele judecătorești respective.

În context, analizând recursul prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de art. 432 alin.(2) lit. a) și c) CPC, instanțele aplicând corect normele de drept material, contrar celor invocate de către recurent.

Subsecvent, în conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează că potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 433 din Codul de procedură civilă.

Din considerentele enumerate și având în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ratcov Gheorghe ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, art.433 lit. a) CPC, art.440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de către Ratcov Gheorghe se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță